

Ποδηλατική αποστολή

Passau-Vienna

6-13 Ιουλίου 2011

Κείμενο: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΚΟΥΡΟΣ

Φωτό: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΚΟΥΡΟΣ - ΦΟΙΒΟΣ ΙΑΤΡΕΛΛΗΣ

1

4

5

1. Βράδυ στην κεντρική πλατεία Hauptplatz του Linz.

2-3. Στάση της ομάδας δίπλα στο Δούναβη, στον ποδηλατόδρομο του Linz.

4. Η ομάδα με φόντο τον Καθεδρικό.

5. Αββαείο του Melk.

6. Γραφικό πανδοχείο στον ποδηλατόδρομο προς Linz.

6

Μια διαφορετική αποστολή, διοργάνωσε ο Ορειβατικός Σύλλογος Αχαρνών τον Ιούλιο του 2011, στην Κεντρική Ευρώπη, με ποδηλασία από την πόλη Passau της Βαυαρίας μέχρι τη Βιέννη. Σε ειδικό ποδηλατικό μονοπάτι κατά μήκος της όχθης του Δούναβη, μέσα από πανέμορφα δάση και τοπία μοναδικής ομορφιάς, με ενδιαμέσες στάσεις και επισκέψεις σε μεσαιωνικά κάστρα, μοναστήρια, γραφικά χωριουδάκια και μικρές πόλεις.

1η μέρα, 6/7/2011: Αθήνα - Μόναχο - Passau

Βρεθήκαμε τα 23 μέλη της ομάδας, στο αεροδρόμιο 7 το πρωί. Φεύγαμε για Μόναχο στις 8.30. Ο αρχηγός Άδωνις μας προμήθεψε με χάρτες, οδηγούς και μαντίλι με την ελληνική σημαία. Από το αεροδρόμιο του Μονάχου με τρία βανάκια φτάσαμε μετά δυο ώρες στο Passau. Μείναμε σε ένα συμπαθητικό μοτέλ σε απόσταση περιπατητικής βολής από την πόλη. Πεντακάθαρος ουρανός με λαμπρό ήλιο. Σπεύσαμε στο ιστορικό κέντρο από τη γέφυρα πάνω στον ποταμό Inn. Η πόλη πανέμορφη. «Βενετία της Βαυαρίας» και «Πόλη των τριών ποταμών» (στο ακρότατο σημείο της, συγκλίνουν οι ποταμοί Δούναβης, Inn και Ilz). Ανεβήκαμε το ανηφορικό σοκάκι και φτάσαμε στην κεντρική πλατεία Domplatz, με τον επιβλητικό μπαρόκ Καθεδρικό του Αγίου Στεφάνου στολισμένο με κίονες, αγάλματα, τοιχογραφίες, άμβωνες, γρανιτένιο βωμό και το μεγαλύτερο στον κόσμο εκκλησιαστικό όργανο! Περνώντας από το Δημαρχείο, το Μουσείο Γυαλιού, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης καταλήξαμε στο σημείο που συνέρρεαν οι τρεις ποταμοί. Πραγματικά ωραία θέα! Σε υπαίθριο μπιστρό απολαύσαμε τοπικά φαγητά και παγωμένη μπίρα.

2η μέρα, Πέμπτη 7 Ιουλίου 2011: Passau - Schloggen - Linz (62 χλμ)

Η μέρα της αλήθειας. Άρχισε η ποδηλασία! Αγωνία. Θα καταφέρναμε και τα 261 χιλιόμετρα; Καβαλήσαμε τα ποδήλατα και γραμμή στο πλοίο για Schloggen. «Κρουαζιέρα στο ποτάμι» έλεγε το πρόγραμμα κι ήταν πράγματι έτσι. Αράξαμε στο κατάστρωμα και δε χόρταιναν τα μάτια μας. Τα χωριουδάκια γραφικά, καθαρά, ήσυχα. Πέρασαμε πλέοντας τα σύνορα Γερμανίας-Αυστρίας. Ξεμπάρκαμε στο Schloggen εκεί όπου ο Δούναβης κάνει μια στροφή σχεδόν 180 μοιρών. Βρεθήκαμε να ποδηλατούμε σ' έναν ειδυλλιακό ήσυχο δρόμο κατά μήκος του Δούναβη που έρρεε δίπλα μας επιβλητικός και μεγαλοπρεπής. Διασταυρωνόμεσταν με ποδηλάτες από όλα τα μέρη του κόσμου. Ήλιος και ζέστη στο φόρτε. Κάθε τόσο αντιμετωπίζαμε τη ζέστη με απολαυστικά παγωμένες μπίρες σε μικρές γραφικές πανσιόν ή ξύλινες παράγκες. Πέρασαμε από το Aschach με τους παλιούς τεχνίτες Schorpper (έφτιαχναν εμπορικά ποταμόπλοια). Στον υδροηλεκτρικό σταθμό του Ottensheim-Wilhering περάσαμε απέναντι και συνεχίσαμε στην πιο ασφαλή βόρεια όχθη. Σταματήσαμε για καφέ στο μπαρ μιας ωραίας αθλητικής εγκατάστασης δίπλα στο ποτάμι. Στην απέναντι όχθη το Linz. Πέρασαμε τη γέφυρα Nibelungen και βρεθήκαμε στην κεντρική πλατεία Hauptplatz με την κολόνα της Αγίας Τριάδας στο κέντρο. Ακολουθώντας τον κεντρικό δρόμο Landstrasse διασχίσαμε το πάρκο Volksgarten και φτάσαμε στο ξενοδοχείο. Τα είχαμε καταφέρει! Πήγαμε βόλτα στην πόλη ευχαριστημένοι. Το Linz, πρωτεύουσα της Άνω Αυστρίας και τρίτη πόλη της χώρας, γενέτειρα του αστρονόμου Κέπλερ, του φιλόσοφου Βιτγκενστάιν και του Χίτλερ, σήμερα βιομηχανικό κέντρο. Ο καθεδρικός ναός Mariendom, ο μεγαλύτερος της Αυστρίας, περιτριγυρισμένος από πλήθος κόσμου για μια συμφωνική παράσταση. Μπήκαμε στο κομψό αναγεννησιακό κτίριο του 15ου αιώνα Mozarthaus, όπου ο Μότσαρτ έγραψε την συμφωνία του Linz (No 36), περάσαμε από το εντυπωσιακό Landestheater όπου δίνονται παραστάσεις όπερας και κονσέρτα. Φωτογραφίαμε εκκλησίες με διαφορετική αρχιτεκτονική και διάκοσμο: τη ροκοκό Minoritenkirche, την μπαρόκ Stadtpfarrkirche, τον ιησουϊτικό καθεδρικό Jesuitenkirche. Πόλη ζωντανό μουσείο. Ιδανικό τέλος της βραδιάς: δείπνο σε ιταλική τρατορία στην Hauptplatz, παγωτό στο δρόμο, με συντροφιά το θεσπέσιο τραγούδι ενός πιανόδιου τυφλού μουσικού!

10

11

12

**3η μέρα, Παρασκευή 8 Ιουλίου 2011:
Linz - Grein (68 χλμ)**

Σημερινός στόχος το Grein, μεσαιωνική πόλη 60 χιλιόμετρα μακριά. Αρχίσαμε να ποδηλατούμε στη βόρεια όχθη. Στον ηλεκτροπαραγωγικό σταθμό του Abwinden, οι δρόμοι χώρισαν. Κάποιοι επισκέφθηκαν την ιστορική πόλη Ephis στην απέναντι όχθη. Εμείς αποφασίσαμε να επισκεφτούμε, όσο κι αν μας ανατρίχιαζε, το στρατόπεδο συγκέντρωσης Mauthausen, μνημείο της ανθρωπίνης κτηνωδίας. Μετά από επώδυνη ανηφορική διαδρομή πρόβαλαν ξαφνικά μπροστά μας τα γκρίζα τείχη και τα φυλάκια του Μαουτχάουζεν. Έκπληξη και οργή στην είσοδο: εισιτήριο 2€ για τις φρικαλεότητες των Ναζί! Η πινακίδα έγραφε Mauthausen Memorial κι ήταν πράγματι «memorial»: να μένει για πάντα ζωντανή στη μνήμη η φρίκη των εικόνων εκεί ώστε όλοι εμείς να μην αφήσουμε ποτέ να το ξανακάνουν κάποιοι που θα το ήθελαν πάλι. Εικόνες φρίκης ξετυλίγονταν μπροστά μας από αίθουσα σε αίθουσα: σκηνές βασανιστηρίων και εκτελέσεων, θάλαμοι αερίων, ντους πριν τα αέρια, φούρνοι για τη μαζική καύση των πτωμάτων. Φύγαμε συγκλονισμένοι. Περάσαμε από το χωριό Mauthausen δίπλα στο Δούναβη. Όμορφο, με ωραία σπίτια, περιποιημένους κήπους, λουλούδια. Πώς ήταν δυνατό δίπλα στην αθωότητα του χωριού να συμβαίνουν τέτοιες φρικαλεότητες. Μετά από 8 χλμ ωραίας διαδρομής πλάι στο Δούναβη φτάσαμε στο Au. Αράξαμε για μπίρες σε κάμπινγκ δίπλα στο ποτάμι, χαζεύοντας βαρκούλες και κανό που τσουλούσαν νωχελικά πάνω στο νερό. Μετά, αναγκαστική παράκαμψη λόγω έργων μακριά από το Δούναβη και τον αξιόπιστο ποδηλατόδρομο R1, στο εσωτερικό της περιοχής Naam im Machland πάνω στο δυσνόητο R29 που μας προξενούσε διαρκώς αμφιβολίες. Ζέστη, ήλιος. Διαδρομή μέσα από απέραντα πράσινα λιβάδια και αγρούς με φορτωμένες καλαμποκιές. Στο Mitterkirchen ένα ολόκληρο αρχαίο κελτικό χωριό ανακατασκευασμένο, με τον τρόπο ζωής και τις δραστηριότητες των αρχαίων κατοίκων. Ξαφνικά μπροστά μας πάλι ο Δούναβης. Επιτέλους! Το στενό ποδηλατομονοπάτι δίπλα και παράλληλα με το ποτάμι. Εμφανίστηκε πανέμορφο στο βάθος το Grein. «Μαργαριτάρι του Studengau» κατά τους ποιητές. Πεταλιές δυνατές και γρήγορες αδημονώντας να φτάσουμε! Θριαμβευτική είσοδος, αλλά όχι πολύ θερμή η υποδοχή στο ξενοδοχείο. Το αγνοήσαμε. Απολαύσαμε ζεστό καπουτσίνο με θέα το Δούναβη. Μετά βόλτα στο κέντρο της πόλης (μια σταλιά, με πολύ χρώμα, η ιστορία της από τον 16ο αιώνα συνυφασμένη με τη ναυσιπλοΐα στο Δούναβη). Αναλλοίωτο μέχρι σήμερα το δημοτικό θέατρο Stadttheater (ιδρύθηκε 1791 και θεωρείται το αρχαιότερο στην Αυστρία). Πάμπολλες φωτογραφίες. Τέλος μέρας σε μια ωραία βερβάντα εστιατορίου για παραδοσιακό σνίτσελ και μπίρες.

7. Βράδυ στο Linz.

8. Μαουτχάουζεν.

9. Πλάι στο Δούναβη με το Grein στο βάθος.

10. Θέα στο Δούναβη ανεβαίνοντας στο κάστρο του Grein.

11. Στιγμή ξεκούρασης στο δρόμο προς Melk.

12. Αββαείο του Melk.

4η μέρα, Σάββατο 9 Ιουλίου 2011: Grein - Pochlarn - Melk (55 χλμ)

Ανεβήκαμε πρώι το λόφο του κάστρου Schloss Greinburg του 15ου αιώνα. Μαγευτικό πράσινο περιβάλλον με φοβερή θέα στο Δούναβη. Περνώντας την κεντρική πύλη-πύργο, βρεθήκαμε σε ρομαντική αυλή με κομψό σιντριβάνι. Εντυπωσιακό οικοδόμημα. Στο ισόγειο η επιφάνεια των τοίχων καλυπτόταν από ειδικό μωσαϊκό με αναπαραστάσεις ανθρώπων και λουλουδιών. Στον πρώτο όροφο μόνιμη έκθεση που αναπαριστούσε, με μινιατούρες ανθρώπων, ζώων, πλοίων και εργαλείων, τη ζωή και δραστηριότητα των ντόπιων τον 19ο αιώνα για την εκμετάλλευση του Δούναβη. Ξεκινήσαμε για το Melk ακολουθώντας τον ήσυχο ποδηλατόδρομο στη νότια όχθη. Αίσθηση ηρεμίας και γαλήνης. Απέναντι ξεπρόβαλλαν στις καταπράσινες πλαγιές, αρμονικά με τη φύση, γραφικά σπίτια με ξύλινες σκεπές ή κεραμίδια και εκκλησίες με τα καμπαναριά τους. Διασχίσαμε περιποιημένα χωριά. Το Hosgang, το Freyenstein με τα ερείπια στοιχειωμένου κάστρου, το Willersbach, τον υδροηλεκτρικό σταθμό του Ybbs-Persenbeurg πάνω στο ποτάμι, απέναντι από το Persenbeurg (σημαντική ναυπηγο-κατασκευαστική πόλη του 19ο αιώνα). Καφές στην Ybbs με τα αναπαλαιωμένα αναγεννησιακά σπίτια και μουσείο ποδηλάτου. Νέα στάση για λιτό φαγοπότι με σάντουιτς και κρασί σε λιμανάκι στο Δούναβη. Κάποιοι κολιμπούσαν στα καφεπράσινα λασπώδη νερά. Αισθανθήκαμε τυχεροί για το δικό μας γαλάζιο Αιγαίο με τα κρυστάλλινα νερά. Φτάσαμε στο ξενοδοχείο στο Pochlarn, περίχωρα του Melk. Ποτό στη δροσερή δεντροσκέπαστη αυλή του και μετά με το τοπικό τρένο στο Melk. Οι εντυπωσιακοί τρούλοι του Αββαείου υψώνονταν στον ουρανό μέσα στο ηλιοβασιλέμα. Δρόμοι και υπαίθριες ταβέρνες, όλα γεμάτα. Αράξαμε για λουκάνικα και μπίρα.

5η μέρα, Κυριακή 10 Ιουλίου 2011: Melk - Krems (45 χλμ)

Επισκεφθήκαμε το περίφημο Αββαείο του Melk, μοναστήρι των Βενεδικτίνων, φημισμένο για τη βιβλιοθήκη του με σπάνια μεσαιωνικά χειρόγραφα, γνωστό από το βιβλίο του Ουμπέρτο Έκο «Το όνομα του ρόδου». Δεσπόζει σε ολόκληρη τη γύρω περιοχή και τη γειτονική κοιλάδα του Wachau. Καθώς αναδύεται σχεδόν μέσα από το ποτάμι και τις πράσινες πλαγιές του λόφου, αναρωτήσαμε αν στην μορφή αυτή συνέβαλε περισσότερο η φύση ή ο άνθρωπος. Θεωρείται το μεγαλύτερο θρησκευτικό μαρρόκ κτίσμα σε Αυστρία και Γερμανία. Η εσωτερική διακόσμηση περιλάμβανε τεράστιες μαρρόκ τοιχογραφίες στις οροφές, αγάλματα αγγέλων, ξυλόγλυπτες μορφές, ζωγραφικούς πίνακες, χρυσούς σταυρούς, δισκοπύθρα με πολύτιμους λίθους. Πλούτος αταίριαστος πάντως για ένα μέρος αφιερωμένο υποτίθεται στην ταπεινότητα και την κατάνυξη. Δέος και κατάνυξη μας κατέλαβαν όμως στη βιβλιοθήκη. Ξύλινες βιβλιοθήκες μέχρι την οροφή, φορτωμένες με αμέτρητα βιβλία με χρυσόδετες ράχες. Χαϊδέψαμε απαλά τα δερμάτινα περιβλήματα, αποκαθιστώντας έτσι επαφή με τους μοναχούς του 15ου και 16ου αιώνα που έγραφαν και μελετούσαν ασταμάτητα αυτά τα χειρόγραφα. Έξω από το Melk, περάσαμε τη γέφυρα και βρεθήκαμε στη βορεινή όχθη. Ακολουθήσαμε τον ποδηλατόδρομο παράλληλα με το Δούναβη. Μετά από λίγο βρεθήκαμε να διασχίζουμε ένα πανέμορφο πράσινο-κίτρινο τοπίο με βερικοκιές κατάφορτες από λαχταριστά βερίκοκα. Φτάσαμε στο Willendorf με το μουσείο της Αφροδίτης του Willendorf. Βγαίνοντας βρεθήκαμε σε μια μαγευτική διαδρομή! Απέναντι αμπελώνες ξαπλώνονταν αριστερά μέχρι τους πρόποδες των γειτονικών λόφων και δεξιά μέχρι σχεδόν την όχθη του Δούναβη. Διασχίσαμε την πασίγνωστη στους οινογνώστες κοιλάδα του Wachau. Ποδηλατούσαμε εκστατικοί

15

14

και γεμάτοι ευφορία από το υπέροχο θέαμα των αμέτρητων αμπελιών που διακόπτονταν κατά διαστήματα από κτήματα με βερικοκιές. Θυμηθήκαμε το «Πλαγίως», το φιλμ όπου δυο φίλοι περιφέρονται στις πεδιάδες της Καλιφόρνιας δοκιμάζοντας κρασιά, μεθώντας και φιλοσοφώντας! Στο Schwallenbach κόψαμε και απολαύσαμε ζουμερά βερικόκα. Στο Spritz, την καρδιά του Wachau, σε μια συμπαθητική ταβέρνα με μεγάλα ξύλινα τραπέζια και πάγκους έξω, μασούλησαμε ξεροψημένα λουκάνικα και ήπιαμε παγωμένη μπίρα. Η διαδρομή από το Spritz μέχρι το Durnstein ήταν γεμάτη από κελάρια-κάβες τοπικών παραγωγών κρασιού και λικέρ βερικόκου που μας προσκαλούσαν να δοκιμάσουμε. Έξω από το Wosendorf στάση σε τοπικό παραγωγό που παρήγαγε οτιδήποτε από βερικόκο: από ούσκι και λικέρ μέχρι σοκολάτες, γλυκά και καλλυντικά. Επόμενος σταθμός το Weissenkirchen, γραφική παλιά πόλη με μουσείο παλιών εργαλείων και εξοπλισμού παραγωγής κρασιού. Πεντέμισι χιλιόμετρα μετά, το Durnstein, πόλη χάρμα οφθαλμών. Συνδυασμός παλιών ρομαντικών εικόνων και σύγχρονης δυναμικής κίνησης. Ερείπια από αρχαία κτίσματα του 11ου αιώνα, το μπαρόκ μοναστήρι του Αγίου Αυγουστίνου του 14ου αιώνα, το μπαρόκ μοναστήρι της Maria Himmelfahrt του 17ου αιώνα και άλλα παλιά κτίσματα, συνυπήρχαν αρμονικά με καινούργια κτίρια, δοκιμαστήρια κρασιών, τουριστικά μαγαζιά και μια αέναη κίνηση τουριστών από όλα τα μέρη της γης. Σταματήσαμε σε ένα δοκιμαστήριο και δοκιμάσαμε τις ποικιλίες Smaragd και Federspiel του γνωστού λευκού κρασιού της περιοχής Gruner Veltliner. Φτάσαμε στο Stein και μετά στην παλιότερη πόλη της Κάτω Αυστρίας, το Krems. Το ξενοδοχείο δίπλα στο πάρκο, κοντά στο κέντρο της πόλης. Σπεύσαμε στην παλιά πόλη πριν νυχτώσει, περνώντας την πύλη που σχηματίζει το κτίριο Steiner Tor, το σύμβολο της πόλης, με τον ψηλό κεντρικό μεσαιωνικό πύργο. Λιθόστρωτοι πεντακάθαρροι δρόμοι, διατηρημένα παλιά κτίρια διαφόρων εποχών σε αρμονική αισθητική συνύπαρξη με τα καινούργια, εκκλησίες, μουσεία, εστιατόρια, καφέ και μπαρ. Θαυμάσαμε τη γοτθική εκκλησία Piaristenkirche και την Κολόνα της Αγίας Τριάδας. Τέλος μέρας σε εσωτερική αυλή ατμοσφαιρικού καφέ-εστιατόριου για τοπικά φαγητά και παγωμένες μπίρες. Μέρα γεμάτη συγκινήσεις και απόλαυση.

16

**6η μέρα, Δευτέρα 11 Ιουλίου:
Krems - Tulln - Βιέννη (51 χλμ)**

Τελευταία μέρα ποδηλασίας σήμερα. Αντιπατικά αισθήματα. Ικανοποίηση που τα καταφέραμε, είδαμε ωραία και ενδιαφέροντα μέρη, νιώσαμε αδελφία με τους ποδηλάτες απ' όλα τα μέρη της γης. Λύπη που τελειωνε σήμερα αυτό το πολύχρωμο πανηγύρι. Πώς θα συνεχίζαμε τη ζωή μας χωρίς ποδήλατο; Βγαίνοντας από το Krems βρεθήκαμε να διασχίζουμε μια απέραντη έκταση καλυμμένη με ήλιους στραμμένους σε ένα σημείο, σαν να προσεύχονταν. Μετά, ένα ωραίο πράσινο ξέφωτο με δέντρα που έγερναν σαν αφίδα προσφέροντας δροσερή σκιά. Πάλι Δούναβης μπροστά. Στο φράγμα του υδροηλεκτρικού σταθμού του Altenworth περάσαμε στην απέναντι όχθη. Σταματήσαμε σ' ένα γυμνό ξέφωτο δίπλα στο ποτάμι με ένα ξύλινο ετοιμόρροπο τραπέζι. Σκηνικό από φιλμ του Αγγελόπουλου. Το ρίξαμε στο φαγοπότι με σάντουιτς, σοκολάτες και κρασί. Στο Zwettendorf 6 χλμ μετά, δυο τεράστιοι τιμεντένιοι πύργοι ενός πυρηνικού σταθμού που δεν λειτούργησε

ποτέ (απορρίφθηκε σε δημοψήφισμα το 1979 η χρήση πυρηνικής ενέργειας). Καφέ σε ωραίο ξύλινο περίπτερο. Μετά από 13 χλμ φτάσαμε στην Tulln, την Πόλη των Λουλουδιών (Blumenstadt), από τις παλιότερες πόλεις της Αυστρίας και γενέτειρα του Egon Schiele, όπου θα παίρναμε το τρένο για Βιέννη. Κατεβήκαμε στη στάση Heiligenstadt της Βιέννης. Στο ξενοδοχείο αφήσαμε με θλίψη τα ποδήλατα στο υπόγειο. Το απόγευμα πήγαμε στο πάντοτε ενδιαφέρον κέντρο της Βιέννης, ανεβοκατεβήκαμε τους κεντρικούς δρόμους Kartner Strasse και Graben Strasse και χωθήκαμε στους γραφικούς παράδρομους, ήπιαμε καφέδες και σοκολάτες στο Julius Meini. Η αυριανή μέρα ήταν ελεύθερη για μια πιο ενδελεχή εξερεύνηση του πολιτισμικού χαρακτήρα της πόλης. Θα επισκεφτόμασταν την συνοικία του Hundertwasser με τα ιδιόμορφης αρχιτεκτονικής και αισθητικής κτίρια και το προάστιο των Μουσείων. Μας περίμεναν συγκινήσεις διαφορετικού τύπου από αυτές των προηγούμενων ημερών, όχι όμως λιγότερο δυνατές.

17

18

19

- 13. Παλιό κτίριο του Grein.
- 14. Κολόνα Αγ. Τριάδας στο Krems.
- 15. Αμπελώνες στη κοιλάδα του Wachau με το Δούναβη στο βάθος.
- 16. Ήλιοι στο δρόμο προς Tulln.
- 17. Φαγοπότι σε γυμνό τοπίο δίπλα στο Δούναβη στο δρόμο προς Tulln.
- 18. Ποδηλασία σε ξέφωτο στο δρόμο προς Tulln
- 19. Βραδινή έξοδος στη Βιέννη.